

Læsernes valg . . .

Tredie led i „Kosmorama“s rundspørge præsenteres på følgende sider, og vi skal straks sige læserne tak for den store interesse, der er kommet til udtryk gennem talrige og fyldige besvarelser og gennem ledsagende breve. Er værdien, som enkelte hævder, af denne tredie runde tvivlsom for læserne, så har den i det mindste været ganske opbyggelig for redaktionens medlemmer, hvortil kommer, at den har bødet på den manglende kontakt med læserne, som vi ofte i det stille griber os i at beklage.

Nu er det naturligvis ikke lutter roser, der er blevet sendt sammen med besvarelsenerne. En læser, som dog sender sin liste, kan ikke indse betydningen af læsernes mening og foreslår i stedet en videnskabelig anlagt kombination af Kinsey, Gallup og Statistisk departement, der skulle give et billede af „Kosmorama“s læseskare. Vi foretrækker dog stadig langt at danne os et billede af filmmilieuet omkring „Kosmorama“. Hvor stor indflydelse har filmmuseets foreslåinger på københavnske læsere valg? Synes svenske læsere at være mere velorienterede gennem et bedre repertoire? Hvor mange af de utraditionelle film når udenfor København og bliver set? Er der spændende ting, vi selv har overset? etc. etc.

Samme læser opfordrer endvidere redaktionens medlemmer til at „røbe deres uforgribelige meninger“. Det er vel et rimeligt forlangende, og vi skal bringe dem som årets clou i april-nummeret.

Atter samme læser tager i en længere udrødning til genmæle mod redaktionens kommentarer til kritikernes indvendinger mod spørgsmålets form med følgende:

Redaktionen finder det mærkværdigt, at en kritiker, Inge Dam, kan udtale, at de film, hun som kritiker sætter højt, ikke nødvendigvis er de samme, hun personligt holder mest af. Det antydes ligefrem, at et sådant standpunkt må skyldes personlighedssplittelse. En fornuftig grund kan der i hvert fald ikke være, eftersom en kritiker i sine anmeldelser nu engang „kun kan udtrykke sin personlige smag“ (bemærk ordet „smag“ i stedet for „mening“!).

„Kosmorama“s dom er så meget mere besynderlig som næsten alle instruktører og kritikere i deres kommentarer til besvarelsenerne røber, at de har stået i Inge Dams dilemma.

Har grunden er ikke sjælelig splittelse, men den såre naturlige, at professionelle kritikere

oplever det, alle inden for alle andre fag også kan opleve, når faget dyrkes professionelt, at hver og en fra naturens side er subjektivt indstillet og fuld af fordomme, som kun målbevidst indsats kan nedbryde. Den gode, samfundsnyttige kritikers opgave er ved at arbejde med sig selv at nærme sig det man kalder objektivitet, og som nogle fejlagtigt betragter som et absolut ideal, intet menneske nogensinde kan nå (hvorfor det lige så godt kan opgives at stræbe efter det), andre derimod mere praktisk opfatter som en subjektuafhængighed, det er muligt at stræbe efter ved hjælp af lidt forstand og energi.

Den gode kritiker kontrollerer sig selv og formår derfor at videregive både viden og impulser til sin læser uden at fornægte sin personlighed. Den kommer nemlig til udtryk i forfægtelsen af principielle standpunkter.

Den dårlige kritiker behersker ikke sig selv, men beherskes af sig selv, sine fordomme og sine stemninger. Han udstiller blot sine følelser for læseren. Tænk f. eks. på Harald Engberg, der den ene gang efter den anden går over gevind i sin øjeblikkelige begejstring og helt glemmer, at begejstringen i hans eget tilfælde ikke altid holder for eftertankens mere kritiske prøvelse.

De film, den gode kritiker sætter højest som kritiker, er derfor sådanne film, som giver størst intellektuelt udbytte og som han kan lære noget af.

De film, den selvsamme kritiker sætter personligt højest, er ikke nødvendigvis de samme, for her afgør følelsesbindinger sagen.

Inge Dam nævner i sin besvarelse selv et tilfælde. Det samme gør Lauritzen, Mohn, Vibeke Poulsen og Irmelin Thulstrup. Vibeke Poulsen ligeud med bemærkningen: „Hvem har ikke lidt skuffelser med „fine“ og „store“ film og haft dejlige oplevelser med bagateller“. Kragh-Jacobsen kender også fænomenet. Han siger om en film, han så i drengearene: „Den er helt uden kunstnerisk betydning“. Men den er „allerbagest i hovedet“.

Skulle der have været konsekvens i redaktionens sidebemærkning til Inge Dam, burde der have stået, at kritikere, der overhovedet er i besiddelse af et følelsesliv, burde afholde sig fra at udtale sig. Men det stod der altså ikke!

Ejvind Riisgård.

Vi svarer: Det er os i denne forbindelse flintrende ligegyldigt, om en kritiker har haft „skuffelser med fine og store film“ d. v. s. film, der af reklameagenter eller af Peter Jensen i bogen „Verdens bedste film“ er blevet udnævnt til „fine“ og „store“ film. Vi kan ikke godtage, at der findes dårlige „fine“ film eller dårlige „store“ film. Vi kan derimod acceptere en personlig standpunkttagen uden hensyn til traditions- og branche-bestemte overleveringer. Vi er glade for at få oplysninger om de film, kritikerne personligt sætter højest, for det lærer os en hel del om kritikerne. I og for sig var det lidt overflødigt at spørge f. eks. Erik Ulrichsen, for var nogen i tvivl om hans valg? Anderledes stiller det sig med andre kritikere ud af hvis anmeldelser det ofte kan være svært at læse deres personlige smag.

Der er naturligvis foretaget forkortelser i kommentarerne til læsernes valg, som det skete i de to foregående lister. Vi har dog bestræbt os på at gøre det om ikke blidt så i hvert fald så sagligt som muligt.

JØRGEN ALDRICH, København:

. . . Jeg skal søge at samle 10 film, som jeg på denne dag, i denne time husker for en eller anden valeur, som gjorde indtryk på mig.
 Jules et Jim
 My Darling Clementine
 War of the Worlds
 L'Avventura
 Les 400 Coups
 Panserkryderen Potemkin
 Saturday Night and Saturday Morning
 Mr. Deeds Goes to Town
 Weekend
 Film med Chaplin, Keaton, Marx Brothers, Laurel & Hardy etc. etc.

SVEN AAGE ANDERSEN, København:

Det sjunde inseglet
 Modern Times
 The Great Dictator
 Ladri di biciclette
 Miracolo a Milano
 Ordet
 Paths of Glory
 Jeux interdits
 All Quiet on the Western Front
 La Strada
 The Grapes of Wrath
 Sudjba tjeleovka (En mands skæbne)
 Elektra
 Frk. Julie
 Die Brücke
 Kirmes
 A Taste of Honey

UFFE BERGH, København:

Divorzio all' Italiana
 Jules et Jim
 L'Avventura
 Les vacances de M. Hulot
 Room Service
 Strangers on a Train
 The Hustler
 The Manchurian Candidate
 The Wild One
 Audace colpo dei soliti ignoti (Milliardkuppet i Milano)

MICHAEL BLÆDEL, København:

How Green Was My Valley – så den da jeg var 12, har siden været interesseret i Ford.
 The Grapes of Wrath – så den da jeg var 18, har siden været vild med Ford.
 Paths of Glory – bedste (anti-)krigsfilm . . .
 High Noon – . . . omringet af 3–4 Ford-westerns
 Tranerne flyver forbi
 The Hustler
 Frank Capra-trilogien: Mr. Deeds Goes to Town, Mr. Smith Goes to Washington og You Can't Take It With You
 Some Like It Hot
 Les 400 Coups
 Twelve Angry Men
 Strangers on a Train
 Men jeg kunne altså også lave en ny liste, der ville overbevise mig selv lige så godt som denne. Men det er da kun dejligt.

C. R. BRØGGER, Glostrup:

Opfordret så utilsløret skal jeg – med fryd i hjertet, fordi jeg siden 12-årsalderen har ønsket, at nogen ville spørge mig om det – nævne de ti film . . .
 St. Petersborgs sidste dage – måske fordi det var den første russer, jeg så.
 Un Chien Andalou
 A Nous la Liberté
 Don Quijote (Pabst)
 Modern Times
 Vredens Dag
 The Overlanders
 Chronique d'un été
 Weekend
 Hvad med os? – den sad!
 Plus en hel masse andre . . . tænkt at det var så svært . . . og om en måned ser listen måske anderledes ud.

ARNE DINESEN DAHL, Farum:

The Southerner
 The Grapes of Wrath
 Le Jour se lève
 La terra trema
 Force of Evil
 Fury
 Hets
 Viridiana
 Boomerang
 Tom Jones

PETER SAMSØ ENGBERG, København:

L'Année dernière à Marienbad – ikke et sekund var overflødigt.
 Jules et Jim
 El Angel Exterminador
 Det sjunde inseglet
 Nazarin
 Hiroshima, mon amour

Miracolo a Milano
Otto e mezzo
Mon oncle
Carmen Jones - vel p. gr. af indledningen og musikken.
Disse ti lå i „inderklyngen“ sammen med bl. a.
L'Avventura, Viridiana, Jungfrukällan og Anglar,
finns dom?

INGVAR ENGVÉN, Borlänge:

Körkarlen
Greed
Panserkryderen Potemkin
Der blaue Engel
City Lights
Vredens Dag
Gycklarnas afton
Pather Panchali
Paths of Glory
L'Avventura
La Notte
L'Eclisse

JOHN ERNST, København:

Vredens Dag
Vampyr
Nazarin
Une partie de campagne
The Quiet Man
The Wind
L'Avventura
Pather Panchali
Les vacances de M. Hulot
Letter From an Unknown Woman

HARRY GAMÉL, København:

Som nr. 1 sætter jeg
Brief Encounter - . . . den mest menneskelige, i hvilken
alle voksne mennesker vil finde træk fra deres eget
liv. Dernæst uden bestemt rækkefølge:
Gone With the Wind
Henry V
The Best Years of Our Lives
Mrs. Miniver
Pimpernel Smith
A Place in the Sun
Der Rest ist Schweigen
Judgment at Nuremberg
Le Ballon rouge
Bridge on the River Kwai
Song of Bernadette
Djävulens öga
Jules et Jim
Dimanches de ville d'Avray

JETTE LAND GREGERSEN, Haderslev:

Rocco e i suoi fratelli - p. gr. a. den fine skildring af
et menneske i forfald og Renato Salvatori og Alain
Delons gribende spil.
Kanal
Splendor in the Grass
Der Rest ist Schweigen
Rosen für den Staatsanwalt
Taxi pour Tobrouk
The Manchurian Candidate
Orfeu Negro
Elmer Gantry
A Bout de souffle
North to Alaska
Arsenic and Old Lace

STEEN HALVORSEN: Nakskov:

Det er komplet håbløst . . .
Lolita
The Manchurian Candidate
Jules et Jim
El Angel Exterminador
The Hangman
Alba Regia
Tout l'or du monde
Le cave se rebiffe
Judgment at Nuremberg
La fête Espagnole
The General
Tutti a Casa
Movie Crazy
Le Trou
La grande illusion
The Young One
Cops (Keaton)
Tirez sur le pianiste
Jour de fête
The Apartment
Le déjeuner sur l'herbe
The Chaplin Revue (A Dog's Life, Shoulder Arms,
The Pilgrim)
Mon Oncle
The Grapes of Wrath
Vredens Dag
(„kritisk bevidst“ filminteresse siden efteråret 1960).

POUL HANSEN, København:

Første gang man for alvor møder en stor kunstner, gør
det et indtryk, som ikke altid overgås, selv når man
konfronteres med endnu bedre værker af kunstneren.
Heri ligger (delvis) grunden til, at flere store instruk-
tører her forekommer med film, som ikke regnes for
deres bedste eller mest helstøbte. Alfabetisk:
L'Avventura
The Chaplin Revue (A Dog's Life, Shoulder Arms,
The Pilgrim)
City Lights
Un condamné à mort c'est échappé .
Le crime de M. Lange
Hiroshima, mon amour
Jour de fête
Kumonosu-djo (Macbeth)
Nazarin
Ostatni dzien lata (Sommerens sidste dag)
Prästänkan
Gycklarnas afton

JENS HELLERUP, København:

My Darling Clementine
Shichinin no samurai
From Here to Eternity
La Notte
All Fall Down
The Manchurian Candidate
Tirez sur le pianiste
Vivre sa vie
Noz w wodzie (Kniven i vandet)
Otto e mezzo

K. HELMER-PETERSEN, København:

. . . det er jo håbløst at opstille en så talmæssigt be-
grænset liste . . .
Mat (Moderen), Pudovkin
Zemlya (Jord)
Berlin, die Sinfonie der Grosstadt (Ruttmann)
Die Liebe der Jeanne Ney
Kameradschaft
Der blaue Engel

A nous la liberté
L'Age d'or
Nazarin
City Lights
The Grapes of Wrath
Umberto D
La Notte
Pather Panchali
Banshun
Shadows
Thursday's Children (Lindsay Anderson)
Menilmontant
Tak for enqueten, som har været fascinerende læsning
+ foruroligende for instruktørernes vedkommende . . .

NIELS HOLT, København :

Jour de fête
The Grapes of Wrath
Kakushi - Toride no sanakunin (Den skjulte fæstning)
Foolish Wives
The Hustler
Tirez sur le pianiste
Ohayo (God Morgen), Ozu
A Place In the Sun
A bout de souffle
Le procès, The Trial
Antonioni, Hawks, Buñuel og Dreyer er i min liste udelukket, fordi de alle så selvfølgelig er placeret i toppen, at Gud og hvermand vil fylde listerne op med deres film. Ud fra dette kriterium er jeg ganske klar over, at jeg lige så godt kunne have udelukket Truffaut, Godard og Ford og koncentreret min liste om noget mere specielt, men så støder jeg jo uvilkårligt imod ideen med at skrive en sådan liste.

JAN JANSON, Falun :

(kronologisk)
Herr Arnes pengar
Panserkrydseren Potemkin
The Navigator
Das Testament des Doktors Mabuse
Man of Aran
The Informer
In jenen Tagen
The Quiet Man
Det stora äventyret
Vynalez zkazy (En djævelsk opfindelse), Zeman

TORKILD FRIIS JENSEN, Aarhus :

Rocco e i suoi fratelli
Kirmes
Judgment at Nuremberg
Kanal
The Grapes of Wrath
The Defiant Ones
Harry og kammertjeneren
Amour à vingt ans
A kind of Loving
A bout de souffle
A Raisin in the Sun

FREDERIK GR. JUNGENSEN, København :

A bout de souffle
The General (uden lydspor)
The Crowd (med musikledsagelse)
Dumbo
Banshun (Ozu)
Pather Panchali
Lissy
Touch of Evil
Tirez sur le pianiste

A bout de souffle
PS. Verdens bedste kortfilm må også med :
Listen to Britain
. . . „A bout de souffle“ har jeg set 10 gange, og jeg havde mest lyst til at notere den ikke blot 2 men 10 gange . . .

OVE KANT, Stockholm :

Otto e mezzo - . . . uovertruffet både som personlig vision og som filmisk form . . .
Viridiana
La notte
Citizen Kane - . . . eksperiment som i dag er brændende aktuelt og moderne
Panserkrydseren Potemkin
Les 400 coups
Hiroshima mon amour - . . . en Citizen Kane for næste generation
The Ox-Bow Incident
Weekend - ikke af artighedsgrunde! . . .
Vredens dag - . . . den strenge form og kraftfulde vision
It Happened One Night
Lola
Jules et Jim

YVES KOVACS, Paris :

(tilfældig rækkefølge)
Broken Blossoms
City Lights
Sunrise
Gorki-trilogien
La règle du jeu
Magnificent Ambersons
The Big Sky
Pickpocket
La Ronde
Sansho Dayo, Mizoguchi
. . . tillad mig at medtage :
The Birds
Sommarattens leende
The Cameraman

MOGENS STEEN KRUSE, Aarhus :

Hiroshima mon amour
Ordet
Seven Brides for Seven Brothers
A Kind of Loving
Miracolo a Milano
This Sporting Life
Les 400 coups
Cabin in the Sky
Smultronstället
Queen Christina
Desværre blev der hverken plads til Hitchcock, Ford, Preminger, Visconti, Fleming, Wajda eller Chabrol.

KNUD KØNIG, Silkeborg :

Porte des Lilas
Mon oncle
Twelve Angry Men
A bout de souffle - . . . herlig fornøjelse af håndværket . . .
Vivre sa vie
Hiroshima mon amour
Jules et Jim
A Kind of Loving
El Angel Exterminador
Noz w wodzie (Kniven i vandet) - . . . indfried forventningerne fra hans fænomenale kortfilm
Weekend

J. A. LAURSEN, Aalborg:

Det var svært. Det var sjovt. Det er umuligt. Listen vil altid være ufuldstændig, derfor kun 9. Alfabetisk rækkefølge.

Dead of Night
Jules et Jim
Man of Aran
Ordet
Paths of Glory
Seven Brides for Seven Brothers
Shoulder Arms
Twelve Angry Men
Les vacances de M. Hulot
NB. Hvorfor er der ingen præmier? . . .

JENS LUND, København:

J'Accuse
Mr. Smith Goes to Washington
The Grapes of Wrath
Himlaspelet
Orphée
Det sjunde inseglet
Smultronstället
A bout de soufflé
L'Avventura
Otto e mezzo

BENT JUUL MØLLER, Højbjerg:

Ikiru, Kurosawa
The Beggar's Opera
The Importance of Being Earnest (bedste stjernekomedie)
O Dreamland
M, Lang
Miracolo a Milano
Ivan Groznij (især første del)
Smultronstället
Les vacances de M. Hulot
Deveti Krug, Stiglic
(og så det meste af Hitchcock som ekstranummer)

D. NIELSEN, Brabrand:

Orphée
La corona negra (Gribbene flyver lavt), Saslawsky/
Coc'eu
The Beggar's Opera
The Red Shoes
Orfeu negro
A Raisin in the Sun
Plein Soleil
Carmen Jones
Henry V
Fantasia

POUL HENNING NIELSEN, Faaborg:

. . . Listen vil være præget af film, som de sidste år har været vist i biograf eller TV, dette skyldes ganske simpelt min alder: 22.
(tilfældig rækkefølge)
A bout de soufflé
L'Avventura
Dilemma
Weekend
Le quai des brumes
Hiroshima mon amour
Tirez sur le pianiste
Jules et Jim
Les cousins
Shadows

SVEND OLSEN, København:

De 3, måske fire
The Great Dictator

Judgment at Nuremberg

You Can't Take It With You

One, Two, Three – den festligste film, jeg har set i mange år.

Hans onsdagsveninde

Der Hauptmann von Köpenick, Käutner

North by Northwest

Limelight

The Spirit of St. Louis – . . . dens særlige atmosfære, som jeg ikke kan forklare, har jeg ikke oplevet i nogen anden film . . .

F. PALM, Aarhus:

Zemlya (Jord), Dovzhenko
Casque d'or
Les 400 coups
Un condamné à mort c'est échappé
Umberto D
Elena et les hommes
Vredens Dag
Jeanne d'Arc
Gold Rush
Strangers on a Train

PER PAULSSON, Lund:

(alfabetisk rækkefølge)
La carrosse d'or
Citizen Kane
Dama s sobatskoj (Damen med hunden)
Eva (Losey)
Il Grido (Antonioni)
Hiroshima mon amour
Ikiru
Jeanne d'Arc (Dreyer)
Jules et Jim
Der letzte Mann
Nobi (Ichikawa)
Otto e mezzo
Paisa
Pociąg (Kawalerowicz)
Rear Window
Senso
The Sun Shines Bright
Tystraden
Les vacances de M. Hulot
Zemlya (Jord)

EIGIL H. PEDERSEN, København:

Wir Wunderkinder – jeg elsker den filmiske kabarettstil
Jungfrukällan
Die Brücke
East of Eden
Twelve Angry Men
Paths of Glory
The Day the Earth Caught Fire
The Grapes of Wrath
Elektra (Cacoyannis)
Der kom en dag (Sven Methling)
My Darling Clementine
Vera Cruz
Les vacances de M. Hulot

ANDERS PETERSEN, Bagsværd:

. . . filmkunsten har skabt for mange værker, der burde være selvskrævne blandt et sådant udvalg. Af denne grund vil jeg ikke betegne følgende 10 film som de 10 bedste . . . jeg har set, men derimod alle som film, der har givet mig store og uforglemmelige minder:
La grande illusion
The Grapes of Wrath
East of Eden

Baby Doll
A Town Like Alice
Akasen chitai (Skammens gade), Mizoguchi
Smultronstället
Hiroshima mon amour
Viridiana
Billy Budd

OLE PLAMBØCK, Stege:

La strada
Ladri di biciclette
Limelight
Duellen (Knud Leif Thomsen) – fornyelsen i dansk film.
Dilemma – Emnet
Gade uden ende (Mogens Vemmer) – emnet og musikken af Louis Hjulmand
Ballada o soldate (Historien om en soldat)
Shichinin no samurai
Kanal

EJVIND RIISGAARD, København:

Nazarin
Vredens Dag
Le journal d'un curé de campagne
Smultronstället
L'Avventura
Jules et Jim
A bout de souffle
Vivre sa vie
Sous les toits de Paris
City Lights

BO RÖYEN, Åbyhøj:

. . . her er mine „top ti“:
Some Like It Hot
Jules et Jim
Lillies of the Field
Sciuscia
Un chien andalou
The Defiant Ones
Die Brücke
I Want to Live
A Taste of Honey
What Ever Happened to Baby Jane?
– Det var iøvrigt meget morsomt at gøre op med sig selv.

HAAKON SANDBERG, Bergen:

Det er ikke altid, en film vil blive husket, fordi den er helstøbt, men i filmen kan der være visse passager eller sekvenser, som gør at den bliver uforglemmelig. Flammende Sommer
Afsporet, Bodil Ipsen og Lau Lauritzen, jun.
The Gold Rush
Twelve Angry Men
Mondo Cane
Det stora äventyret
In Which We Serve
Sommarlek
Brief Encounter
Goodbye Again
. . . efter afsendelsen af dette brev kommer jeg nok til at tænke på andre film . . . men lad disse film stå som dem, der rent intuitivt faldt mig ind . . .

LARS G. THELESTAM, Helsingfors:

For at nå frem til en liste på blot 10 af mine yndlingsfilm, er jeg tvunget til at begrænse mig til amerikanske film:
Johnny Guitar
My Darling Clementine
The General

Rio Bravo
Sunrise
Hatari!
Vertigo
The Left-Handed Gun
Men in War
Two Weeks in Another Town
Den europæiske liste skulle begynde med:
Une partie de campagne
L'Atalante
Les Mistons

ASGER THOMSEN, Hillerød:

Mine største oplevelser med film drejer sig om film, der suverænt har udnyttet den potentielle filmiske viden og kunsten . . .
La carrosse d'or
Smultronstället
La dolce vita
Jules et Jim
men også om film, der har brugt værktøjet på en ny måde:
Vynalez zkazy (En djævlelses opfindelse)
Hiroshima mon amour
Une femme est une femme
Otto e mezzo
Skulle disse kriterier synes meget tunge og forgyldte, må jeg nævne andre film, der med en for min oplevelse meget rammende karakteristik har „efterladt en fornemmelse af fryd“:
Odd Man Out
Strangers on a Train
A Kind of Loving
David and Lisa

SVEND WESTH, København:

Også jeg vil gerne være med i „ti vi ka' li“:
Les 400 coups
La dolce vita
Pimpernel Smith
Das Testament des Doktors Mabuse
Vivere in pace
Guys and Dolls
Les vacances de M. Hulot
Popoli i diamant (Aske og Diamanter)
Stage Coach
Smultronstället

EKSTRAPOST:

JESPER CHRISTENSEN, København:

Skammelig, at instruktøren Leslie Stevens ikke er blevet nævnt under „Kosmorama“s løbende enquete. For nogle måneder siden blev Stevens, med filmen „Hero's Island“ (Heltens Ø“), offer for det fuldendte anmelder-mord! – Han har ellers skabt en filmstil af uhørt intensitet og præcision; en filmens sonateform.

„Private Property“ („Adgang forbudt“) demonstrerer den klassiske „femdækkers“ lydefri udnyttelse i en film (Stevens er blevet overdrænet med alle de grovheder, der kan skræbes op af jorden, blot ikke beskyldningen for at lave „filmet teater“). – Tragediens genfødsel; en stejl, ubrudt kurve fra udlevering af „overmodet“ til identificering med den „skæbne“-ramte.

„Heltens Ø“ har udadtil et snefnugs svævende egenskaber; men er dog, udtryksmæssigt, lastet tungt. Filmen svinger mellem medvidende parodi på kronede westerns og katastrofeste med følelses-udladninger; de lynsnare overgange rober en født dramatik af de største. Filmen er gennemført med en beherskelse, der kræver en ydelse af hver møtrik i maskineriet, en summa over al filmkunst.

Jeg kender ikke én film, endsigse otte, jeg sætter nær så højt som de to omtalte.